

24 Αυγούστου 2016

Θαυμαστά γεγονότα με τη βοήθεια του Αγίου Σοφιανού και του π. Νικολάου Πέττα (Χαράλαμπος Δ. Κοράκης)

/ [Πεμπτουσία](#)



[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2bqWWto>]

Έτσι ο Θεός μέ ελόγησε νά γνωρίσω τόν άγιο έπίσκοπο Σοφιανό, ό όποιος ήταν έπίσης ένας άγιος πατριώτης, πού άγωνίσθηκε κατά τών καταραμένων τών υιών τής Άγαρ (δηλ. τών μουσουλμάνων), και έσωσε, σύμφωνα μέ τίς πηγές, σχεδόν όλη τήν δυτική Έλλάδα και ιδιαίτερα τήν Ήπειρο άπό τούς σκληρούς έξισλαμισμούς τών άρχών του 18ου αιώνα. Εύχαριστώ όλους, όσοι συνέβαλαν στό νά γνωρίσω τόν άγιο Σοφιανό, τόν όσιο έπίσκοπο όλων μας.



Έπίσης τόν ίδιο μήνα έγινε και τό έξῆς σημεῖο ἀπό τόν ὄσιο Σοφιανό μέ τήν συνέργεια τοῦ π. Νικολάου Πέττα. Ἐνῶ φρόντιζα τόν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ μου, χτύπησε τό κινητό μου τηλέφωνο. Ἦταν ἓνα ξεχωριστό ἀγαπημένο μου πρόσωπο ἀπό τήν ἄλλη γραμμή. Βρισκόταν στό ἐξωτερικό καί εἶχε μεταβεῖ γιά σοβαρή αἰτία. Ἡ χροιά τήν φωνῆς ἦταν, καί ὄχι καλή, τό μυαλό μου πῆγε σέ κάτι κακό. Μοῦ εἶπε ὅτι ἔχασε τήν βαλίτσα μέ ὅλα τά ροῦχα καί ἐπίσημα χαρτιά στό ἀεροδρόμιο ἐκείνης τῆς χώρας, χιλιόμετρα μακριά. Καί τί κάνουμε τώρα, σκέφθηκα! Δέν ὑπῆρχε ἄλλη σκέψη γιά χάσιμο χρόνου. Ἐπικαλέσθηκα δύο οὐρανοδρόμους καί σημειοφόρους ἄνδρες τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ νά τρέξουν καί νά λύσουν τά ἄλυτα. Τόν ὄσιο Σοφιανό καί τόν π. Νικόλαο Πέττα, στῶν ὁποίων εἶχα ἐντῦψη αὐτό τό διάστημα καί τήν ζωή καί τά θαυμαστά, πού ἐπιτελοῦν μέσα ἀπό τά βιβλία, πού

βρήκε ο φίλος μου ο Γιώργος, καθώς και άλλες πληροφορίες για τό βίο τους, πού εἶναι ἀναρτημένες στό διαδίκτυο. Παρακαλοῦσα νά τρέξουν, γιά νά βρεθεῖ ἡ βαλίτσα τοῦ ἀγαπημένου μου προσώπου, πού τό ἄκουσα τόσο θλιμμένο. Δέν πέρασαν δέκα λεπτά (γιά τούς ἀνυπόμονους ἀνθρώπους, ὅπως εἶμαι ἐγώ πού νομίζουν ὅτι οἱ ἅγιοι ἔχουν διακόπτη καί ὅ,τι θέλουμε, μέ ἓνα κουμπί γίνεται) ξαναχτύπησε τό τηλέφωνό μου καί αὐτή τή φορά ἡ φωνή ἦταν πάλι τοῦ ἀγαπημένου μου προσώπου, ὁ ὁποῖος μέ ἐνημέρωσε ὅτι βρέθηκε ἡ βαλίτσα καί μέ ἄλλη πτήση θά τήν ἔπαιρνε σέ μία μέ δύο ὥρες! Ἄμεση ἦταν ἡ ἀνταπόκριση τῶν δυό Γερόντων. Εὐχαριστῶ τόν ὄσιο Σοφιανό γιά τήν ἀγάπη του, πού καταστρέφει τά σχέδια τοῦ μισόκαλου ἐχθροῦ. Εὐγνωμονῶ καί τόν π. Νικόλαο Πέττα, ὁ ὁποῖος πιστεύω ὅτι ἔχει πολλά παιδιά, πού τόν ἀγαποῦν, καί ἀκόμη περισσότερα πού ἀγαπάει.

Τέλος, σημειώνεται ὅτι τίς ἡμέρες πού ἦταν νά παραδώσει ὁ φίλος μου ὁ Γιώργος τά ἀπολεσθέντα πράγματα στόν κληρικό, στόν ὁποῖο ἀνῆκαν, ὁ μισόκαλος τοῦ ἔκανε αἰσχρό πόλεμο γιά τό ἱερό ἔργο, πού εἶχε ἐπιτελέσει ὁ Γιώργος. Τότε κρατοῦσε τό βιβλίο, πού ἀναφέρεται στόν π. Νικόλαο Πέττα καί αἰσθανόταν ἓνα λευκό φῶς νά ἀντικρούει καί νά ἀκυρώνει τίς ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ καί νά ἔρχεται ἡ γαλήνη. Πληροφορήθηκε ἐπίσης τήν πνευματική δύναμη, πού τοῦ χάρισε ὁ Χριστός τοῦ π. Νικολάου, ἀπό συγγενικά τοῦ πρόσωπα, πού γνώριζαν ἐν ζῳῇ, καί δόξαζε τόν Θεό, ὁ ὁποῖος σέ κάθε ἐποχή ἔχει τούς ἐκλεκτούς του.

Ἐν κατακλείδι θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ἐν πρώτοις τόν Κύριο, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔστειλε αὐτούς τούς ἀγωνιστές ἁγίους καί γνήσιους φίλους του, γιά νά μᾶς ἐμψυχώνουν καί νά μᾶς καθοδηγοῦν.